इति तेन 'उदिता बाला बिभ्यती सा जगाद तं,
गते त्वयि मम प्राणास् त्रासाक्रान्ताः प्रयान्त्य् अमी । 187
तन् महाभाग मा गमस् त्वं, देहि मे जीवितं पुनः,
प्रतिपन्नार्थनिर्वाहः सहजं हि सतां व्रतं । 188
तच् छ्रुत्वा चिन्तयामास स सुसत्त्वो विदूषकः,
त्यक्त्वा 'इमां यदि गच्छामि मुञ्चेत् प्राणान् भयाद् इयं । 189
ततश् च नृपतेर् भक्तिः का मया विहिता भवेत्?
इत्य् आलोच्य स तत्र 'एव तस्थाव् अन्तःपुरे निशि । 190
व्यायामजागरश्रान्तो ययौ निद्रां शनैश् च सः,
राजपुत्री त्व् अनिद्रा 'एव भीता ताम् अनयन् निशां । 191
विश्राम्यतु क्षणं तावद् इति प्रेमार्द्रमानसा
सुप्तं प्रबोधयामास सा प्रभाते ऽपि न 'एव तं । 192
ततः प्रविष्टा ददृशुस् तम् अन्तःपुरचारिकाः,
ससंभ्रमाश् च गत्वा 'एव राजानं तं व्यजिज्ञपन् । 193
राजा 'अप्य् अवेक्षितुं तत्त्वं प्रतीहारं व्यसर्जयत्,
प्रतीहारश् च गत्वा 'अन्तस् तत्र 'अपश्यद् विदूषकं । 194
शुश्राव च यथावृत्तं स तद् राजसुतामुखात्,
तथा 'एव गत्वा राज्ञे च स समग्रं न्यवेदयत् । 195
विदूषकस्य सत्त्वज्ञस् तच् छ्रुत्वा स महीपतिः,
किम् एतत् स्याद् इति क्षिप्रं समुद्भ्रान्त इव 'अभवत् । 196

Digitized by Google